

ବନ୍ଧୁ ତୋଳିଧର ତୋଳିଧର

ସେ ପତାକା

ଅଙ୍କେ ଯାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ରାଜେ ପୂର୍ଣ୍ଣତେଜେ,

ଆରପଟେ ଶରତର କମନୀୟ ଇନ୍ଦୁ |୦|

ସଂଗ୍ରାମେ ଯେ ଅଗ୍ରଦୂତ, ଅବିନୀତ ଶିର

ପ୍ରାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭକ୍ତି ଅର୍ପେ ଯାକୁ ବସ୍ତ୍ର ଓ କୁଟୀର,

କ୍ରୀତଦାସ ପଦଧୂଳି ମାଖୁ ତା କପାଳେ

ବରାଭୟ ଦିଏ ଯେହୁ ବିଶ୍ୱଜନତାରେ

ଝରେ ଯାର ପଟୁଆରେ

ବିଜବନ୍ଧୁ ରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ |୧|

ମିଥ୍ୟାର କୁହେଳି କାଟି ଆଲୋକସରଣୀ

ଶୋଷଣରୁ ଶାପମୁକ୍ତ ସୁଶାନ୍ତଧରଣୀ

କରିବାକୁ ପଣ ଯା'ର ; ଆଦର୍ଶେ ଅଚଳ

ଘୋଷେ ଅଚଳ ବିଶ୍ୱାସେ: ନିଶ୍ଚିତ ସକାଳ,

ଲଘି ଚାଲ ସପ୍ତ ମହାସିନ୍ଧୁ |୭|

ଦସ୍ତ ହୃଦେ ଲେପିଦିଏ ଶାନ୍ତିର ଚନ୍ଦନ,
ବନ୍ଧନକୁ ଛେଦି ଆଶେ ମୁକ୍ତିର ସନ୍ଧାନ,
ଚଣ୍ଡାଶୋକେ ଶିଖାଏ ଯେ ଅହିଂସାର ବାଣୀ
ଭୋଗଠାରୁ ତ୍ୟାଗ ବଡ଼, ଜୀବନର ଅମୃତ କାହାଣୀ

ମନ୍ତ୍ର ଗାଇ ବିତରେ ଯେ

ଭ୍ରାତୃହୃଦ ସଂଜୀବନୀ ମଧୁ |୩|